

ת"ד 3121/07/19 - מדינת ישראל נגד גדעון ביאליסטוק

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 3121-07-19 מדינת ישראל נ' ביאליסטוק
תיק חיצוני: 117877/2019

בפני	כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	גדעון ביאליסטוק ע"י ב"כ עו"ד גרוס

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ב- 16.3.19 בשעה 09:00 הוא נהג ברכב בתל-אביב, ברחוב יהושוע בן נון מכיוון צפון לדרום התקרב לצומת עם רחוב נורדאו, החל בפניה שמאלה לכיוון מזרח ובעת שבכיוון נסיעתו דלק אור ירוק ברמזור.

באותה העת ברחוב נורדאו, סמוך לצומת סומן מעבר חצייה להולכי רגל. הולכת רגל הגב' גתית פאינרו, ילידת 1944 חצתה את מעבר החצייה מכיוון צפון לדרום, מימין לשמאל בחסות האור האדום שדלק ברמזור להולכי הרגל.

התביעה מייחסת לנאשם נהיגה בחוסר זהירות, ובכך שלא הבחין מבעוד מועד בהולכת הרגל, המשיך בנסיעה, פגע בה, וגרם לה חבלות של ממש.

מטעם התביעה העידו הולכת הרגל - הנפגעת - גב' גתית. עד ראיה עוזי להב שצילם את מיקום רכב הנאשם מיד לאחר התרחשות התאונה. העד אוריאל מאיר דרי, שראה את רגע התאונה, חלקיק שניה טרם התרחשותה, ובוחני התנועה - איציק סופר וזיו טרבולוס.

אני מזכה את הנאשם, על פי הראיות, אין חולק שהולכת הרגל, הנפגעת, חצתה את המעבר חצייה בחסות האור האדום ברמזור שדלק בכיוון חצייתה, הנאשם נכנס אל הצומת בחסות האור הירוק ברמזור.

באשר לכיוון החצייה של הולכת הרגל, בעוד כתב האישום מדבר על כיוון חציה של הולכת הרגל מצפון לדרום, הרי בוחני

התנועה העידו כי כיוון החציה של הולכת הרגל היה מדרום לצפון - ואשר על כן קמה ההמלצה מצד בוחן התנועה, להעמיד לדין את הנהג שלפי גרסתו היה יכול להבחין מבעוד מועד בהולכת הרגל ולמנוע את התאונה. לפי דבריו הימשכות הזמן בו שהתה הולכת הרגל במעבר טרם התאונה הייתה כזו, שהנהג היה חייב להבחין בה ולעצור טרם הפגיעה בה.

מבחינת עדותו של העד, אוריאל צבי דרי למדתי לדעת שהולכת הרגל חצתה את הצומת, במעבר חצייה באור -אדום. חיזוק לכך, באשר לכיוון החצייה של הולכת הרגל ניתן ללמוד לפי תוכן עדותה של הולכת הרגל עצמה, לפי שהעידה בבית המשפט כי הייתה בדרכה חזרה לביתה (ליהושוע בן נון 70) דהיינו לפי מבט במפה היא הלכה מכיוון דרום - לצפון, ולא כפי שמופיע בכתב האישום.

העד אוריאל צבי דרי הסביר את הבעייתיות הרבה של נוהגים במקום באופן הזה:

" אני גר בנורדאו 93 (מצביע על השרטוט). אני חוצה את השדרה לא במעבר חצייה אלא באלכסון.

אני חוצה את הכביש בעצם, החל מהרגע שאני חוצה את הכביש אני רואה את הגברת מתחילה את החצייה, סליחה אני לא רואה אותה יורדת מהמדרכה אלא רואה אותה מולי ואת רגע הפגיעה.

כלומר אני רואה ממש מאית של שניה לפני שהרכב פוגע, ואני רואה את הפגיעה. **הרכב ממש לא נסע מהר** בגלל שאני מכיר טוב את האזור הזה ואני יודע שהרבה פעמים אנשים עוברים כאן באדום ואני מזהיר הרבה פעמים אנשים, **אז הסתכלתי ישר לכיוון הרמזור של הולכי רגל מהכיוון שלי וראיתי שהוא היה אדום**. הגב' נפלה על צדה הימני ניגשתי מהר לתת לה עזרה עם עוד אדון שהיה בסביבה הרמנו אותה על ספסל. היה יום גשום. אני אומר שבשדרה יש עץ, העץ הוא מחסום לראיה, העץ מפריע למי שנוסע ברח' יהושוע בן נון ופונה שמאלה. לפי דעתי, הולכי הרגל שחוצים את נורדאו מסתכלים שמאלה ולא ישר לפני.

באותו יום לא זכרתי בדיוק אם זה היה ממש אחרי מעבר חציה או לא כיוון שהרכב אחרי הפגיעה עצר, יצא מהרכב ומאוד נלחץ, בא להושיט לה יד ובדק שהכול בסדר".

הדגש בעדותו של עד זה, לשדה ראייה הקיים למי שנוהג ברחוב יהושוע בן נון ופונה שמאלה בצומת עם רחוב נורדאו. זאת לדעת, במקום שדרה רחבה (ראה ת/6) עץ מסתיר את שדה הראיה לנהגים הפונים שמאלה לכיוון מזרח (ראה צילום המקום ת/21, אותו צילם העד עוזי להב הכהן, בעת התרחשות התאונה).

הנה כי כן, בחישובי בוחן התנועה לא מצאתי התייחסות לעובדה כי שדה הראיה חסום בחלקו, בכיוון נסיעת הנהג עת חצה את הצומת בפניה שמאלה. מהירות החצייה של הולכת הרגל - אינה ידועה בוודאות. אין כול ידיעה מה היה מרחק הולכת הרגל מרכב הנאשם כאשר זו נכנסה למעבר מבלי להבחין בו כלל. אין חולק כי בעת שחזור הבוחן, הולכת הרגל המדמה את הנפגעת, -עמדה - לפני המעבר ולכן ניתן היה לראותה היטב מבעוד מועד. כאן המקום לדעת כי בעת התאונה ירד גשם.

אין כל ידיעה אם הולכת הרגל, הנפגעת, עמדה לפני מעבר החצייה או הייתה כל העת בהליכה רגילה או מהירה, ואולי מבלי לעמוד כלל, טרם הכניסה אל הכביש באור אדום כאמור.

במילים אחרות, אין לנו כל ידיעה ברורה ונחרצת מה היה השלב בו הולכת הרגל נכנסה למעבר החצייה בחסות האור האדום ומה היה המרחק, ביחס למיקום רכב הנאשם עת הוא פנה שמאלה בצומת בחסות האור הירוק שדלק בכיוון נסיעתו, ונסיעתו בפנייה שמאלה הייתה איטית הן לפי עדות הבוחן, והן לפי עדות עד הראיה צבי דרי. למרחק של הרכב מהולכת הרגל עת היא נכנסה למעבר החצייה באור אדום, ומבלי שהבחינה בו כלל, חשיבות לבחינת רשלנותו של הנאשם.

סוף דבר, הספק שנותר מכרסם בהוכחת העבירה - ומעל לכל ספק סביר. אשר על כן, מצאתי כי בנסיבות כאן רשאי הנאשם ליהנות מהספק מביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' תמוז תש"פ, 29 יוני 2020, בהעדר הצדדים.